

ОПЫТЪ РАЗГОВОРИТЕЛНЫЙ.

з а

развиванье на понятія та

1. БЕЛЪЖКА, ЗНАКЪ.

Сынъ. Любезный отче, що пишешь надъ врата та?

Отець. Правіж белъжкж.

С. Белъжка? азъ сѣкамъ че белъжки тѣ се отъ книга.

От. Та защо отъ книга?

С. Кога искамъ да помнѣж до гдѣ съмъ прочель, тогава турямъ бѣлѣжка на книгж тж: и тая бѣлѣжка е часть отъ книга.

От. Твърдѣ добрѣ! но спчки тѣ бѣлѣжки не трѣбѣ да сж отъ книга: но бѣлѣжка се казва онва, дѣто ни подсѣща. Вѣщи тѣ, кои то ти дава причина да се подсѣтишь, се зватъ бѣлѣжки. Напримѣръ глѣдашь на иѣкоіж кжщж предъ вратата, че има хлѣбъ: завчасъ се сѣщамъ, че тамо сѣди хлѣбарь. Понеже хлѣбъ а те подсѣти на това, зарадъ туй се казва бѣлѣжка, която те сѣти, че тамо сѣди хлѣбарь. Колко пжти чука часовникъ а, сѣкога сѣ сѣщамъ, че замина единъ часъ: зато сѣко чукаше на часовникъ а може да се нарече бѣлѣжкж. Кога ти доди на носа дымъ, тогава мыслишь, че нейде си близо има огнь. Що мыслишь тогава?